

080. Dertiende Groot Nederlands Dictee van het Davidsfonds

Finale voor de cadetten: Wij reizen om te leren

Nou, als dat geen kanjer van een cliché is! Noodgedwongen ervaren we de waarheid daarvan als we achter onze ouders aan drentelen op een steil bergpad in de Pyreneeën. Of – erger nog – achter onze leerkracht aardrijkskunde die op een excursie geduldig uitweidt over de hoogteverschillen tussen de Ardense plateaus. Diezelfde enthousiaste leraar gebiedt ons om in gedachten de wereld rond te reizen om de industrieën van Groot-Britannië, de breedte van de klimaatzones rond de evenaar of de begroeiing van de mediterrane kuststreken te bestuderen.

Laatst bezochten we op de trein-tram-busdag met de scoutsgroep het Zwin. Daar stak ik pas wat van op! Niet alleen de reikwijdte van een stel ooievaarsvleugels, maar ook alle geheimen van het broedgedrag van leeuweriken en jan-van-genten. Jammer dat er geen kolibries te bespeuren waren!

Ooit wil ik ook de Egyptische piramiden bezoeken, want de oudheid interesseert me wel. Of op expeditie trekken in Antarctica. Dat zou pas een fascinerend avontuur zijn! Of vanuit de cockpit van een Boeing 747 de Rocky Mountains overschouwen, ik als competente gezagvoerder natuurlijk.

Zucht. Het irriteert me wel dat mijn moeder zo onwrikbaar is in haar principe dat ik elke dag het tv-journaal moet volgen. Berichten uit een ontwrichte wereld waarin terroristische aanslagen haast doordeweeks nieuws zijn geworden. Het is ook zo'n ver-van-mijn-bedshow! Interviews met politici vindt het leeuwendeel van mijn leeftijdgenoten bovendien te abstract en te intellectueel klinken. Ikzelf begrijp heus niet goed wat er allemaal in deze wereld precies gebeurt.

Toch schaam ik me soms wel een beetje dat ik me te vaak als een verwend jongetje gedraag. De hallucinante beelden van hongerende kinderen zijn het overtuigendste bewijs dat de economische tegenstellingen tussen Noord en Zuid hoogst onrechtvaardig zijn. Ik vind die beelden zo schrijnend dat ik me meteen wil engageren. Ik stel mezelf al voor als een toekomstig Europees commissaris of zelfs secretaris-generaal van de Verenigde Naties. Of misschien zegt het presidentschap me wel iets? De wereld veranderen, dat is mijn ding, zeker weten!

Zal ik bescheiden beginnen, als vreedzaam milieuactivist bijvoorbeeld? Voldoende werk aan de winkel, me dunkt, gezien de catastrofale gevolgen van frequente olierampen. Om van de lucht- en andere vervuiling maar te zwijgen! Of ik dergelijke stresssituaties zal aankunnen? Nou, reken maar!

Reizen om te leren? Dat kan natuurlijk ook voor de computer. Laten we bijvoorbeeld wat gaan googelen. De meest efficiënte manier om in geen tijd de wereld rond te surfen, via websites allerhande. Dat weet iedere nerd die tot onze computergeneratie behoort. Eén muisklik en de meest mysterieuze en meest spectaculaire bestemmingen, van de Andes tot de Griekse Archipel, worden je zomaar in de schoot geworpen. Dat is voor een computerfreak als ik heuse routine geworden!

Toegegeven, het lijkt geen twijfel dat ons surfgedrag de meeste ouders nog steeds zorgen baart, iets wat me niet verbaast van de oudere generatie opa's en oma's. Staan ze echter niet al te sceptisch tegenover het gebruik van de informatiesnelweg? Kinderen doen natuurlijk niets liever dan downloaden, e-mailen, online gamen en vooral chatten.

MSN Messenger (het programma met als icoon twee groene mannetjes) is het populairste medium om te babbelen met je vrienden. Het is wel geruststellend dat MSN zijn chatfunctie beveiligt. Om met iemand te kunnen praten moet je die persoon namelijk accepteren op je lijst. Ongewenste personen kan je gewoon deleten. Je hoeft in al je naïviteit dus nooit live af te spreken met iemand die je enkel kent uit de chatbox. Laat je daartoe zeker nooit pushen! Een goede raad die voor ieder van jullie geldt!

Als tussendoortje bezoek ik weleens de Boekenbeurs, samen met mijn zusje, een echte boekenwurm. Vorig jaar nog waren we er op de openingsavond. Er liepen heel wat prominenten rond, onder anderen de burgemeester van Leuven, een handvol ministers, de voorzitter van het Davidsfonds, een stuk of wat bekende recensenten en illustratoren. Voor niet-ingewijden zoals wij een onvergetelijke avond. Mijn zus kreeg zowaar een gesigneerd exemplaar van 'Lotje Loterij', geschreven door haar lievelingsauteur Karel Verleyen. "Waar ik mij het liefst in onderdompel", vertelde ze laatst (vergeef haar haar literaire woordkeuze), "zijn leesboeken: ze openen een wereld van fantasie en tillen je op boven het alledaagse. In sciencefictionverhalen reis ik de ruimte in, in historische verhalen duelleer ik met Zwarte Ridders of word ik halsoverkop verliefd op de verrukkelijke prins van dienst, in thrillers sla ik een verbouwdeerde onverlaat knock-out, in spionageverhalen complotteer ik dat het een lieve lust is. Ik imiteer mijn grote helden uit Horowitz' boeken en vaar samen met detective Nick Diamant in een oude vissersschuit naar Krokodil-Eiland.

Wil ik me verdiepen in reële problemen, dan wend ik me tot Dirk Bracke. Als thuis mijn broers te veel ruziën, dan trek ik me in mijn kamertje terug en zoek ik verstrooiing in mijn stapel cartoons. En ben ik de fantasie beu, dan sla ik er in de bieb de encyclopedieën maar op na, heuse non-fictionwerken, waarin het zalig bladeren is. Dat vind ik toch.

Reizen om te leren? Ik hoef er niet voor in een vliegtuig te stappen!

Bijkomende proef (voor het scheiden van eventueel ex aequo gerangschikte deelnemers)

In de oorspronkelijke opgave waren 5 gecursiveerde woorden verkeerd gespeld.

1. De enthousiaste paparazzo heeft zich lang genoeg gedeisd gehouden, maar nu weifelt hij geen seconde meer. Die foto zal hem een fortuin opbrengen. Het is hem namelijk niet ontgaan hoe de ritssluiting van Britney Spears het begeeft. Een minuscuul bh'tje wordt zichtbaar!
2. In een reflex schiet hij naar voren en drukt af. Miss Spears, dat onvervalste kruidje-roer-mij-niet, doet even alsof ze gechoqueerd is.
3. Daarop verkopen twee ijlings toegeschoten bodyguards – de ene in een blitse sweater en baseballpet, de andere met getatoeëerde bovenarmen – hem een uppercut, zodat hij de hele sterrenhemel ziet.
4. De vervaarlijkste van het stel vraagt hem op cynische toon of hij over een licentie (geen idee wat dat woord betekent) beschikt om juffrouw Spears tijdens haar tournee te fotograferen.
5. Beseft hij wel hoezeer hij haar hiermee ontstemt? En hoeveel stress dat alweer met zich meebrengt?

6. Voor hij een antwoord kan bedenken, kiest de versufte arme drommel het hazenpad en bevrijdt zich aldus uit een hachelijke situatie. Als een hazewind maakt hij zich uit de voeten!

7. Wat wordt er in de showbizzwereld toch een heisa gemaakt om futiliteiten!